

له افغانستان څخه د امريکا د وتلو درې کلني؛ که څيرک و نه اوسو هغه امريکا چې له دروازې ووتله، له کړکې بېرته راگرځي!

د وري نهمه د امريکا د ماتې او له افغانستان څخه يې د وروستي سرتېري د تېښتې له درېيمې کليزې سره برابره ده. د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر ټولو مسلمانانو او په ځانگړې توگه د افغانستان مبارزينو، دعوتگرانو او مجاهدينو ته د دغې لويې لاس ته راوړنې او مبارکې او تاريخي ورځې مبارکي وايي.

دا درېيم ځل دی چې د برېتانيا، شوروي او ورپسې د امريکا تر ماتې وروسته زموږ خاوره له نظامي اشغاله ازاده شوې او د خلافت د تأسيس لپاره زمينه برابره شوې ده. خو درېواړه ځله همغه ناکامي تجربې تکرار شوي او حکامو د خلافت د تأسيس پر ځای چې ستره فريضه ده. ملي دولتونو او پراگماتيکو سياستونو ته مخه کړې ده. په داسې حال کې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: «لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَّرَّتَيْنِ» «مومن له يوه غار څخه دوه ځلې نه چيچل کېږي» (متفق عليه)

په افغانستان او نورو اسلامي خاورو کې تاريخي تجربو ښودلې ده چې مسلمانان تل توانېدلي چې د اشغالگرو پر وړاندې په شجاعت او زړورتيا سره جهاد وکړي او پرې بريالي شي؛ خو د استعمار پر وړاندې په درېدو کې پاتې راغلي او مغلوب شوي دي. لکه څه ډول چې د امريکا نظامي اشغال د دروازې له لارې وشړل شو، خو اوس هڅه کوي چې د کړکيو له لارې بېرته افغانستان ته را وگرځي او دا خاوره بېرته په خپلو استعماري منگولو کې ونيسي.

سياسي استعمار په يو اړخيزو تړونونو کې د هېوادونو د راگړولو له لارې، اقتصادي استعمار په مرستو پورې د تړاو او د نا دولتي او بشردوستانه سازمانونو د نفوذ له لارې او مالي استعمار د ډالر په څېر ارزونو او د بانکدارۍ استعماري سيستم پورې د تړاو له لارې عمل کوي. په دې منځ کې فکري او سياسي استعمار، د استعمار تر ټولو خطرناک ډول دی چې د ملي دولتونو، د ملي منافعو پر بنسټ ولاړو پاليسيو، اقتصاد محور او پراگماتيک سياستونو او د نړيوال سيکولر نظم په واسطه د رسميت پېژندنې له لارې مسلمانان د اسلامي مېدا پر اساس له تفکر او سياستولۍ څخه راگرځوي او بېرته يې د استعمار غېږ ته غورځوي. امريکا او غرب هڅه کوي چې د سيمې هېوادونو له لارې د اقتصادي پروژو د پلې کولو او دغه راز د نړيوالو سازمانونو لکه: ملگرو ملتونو، د دغه سازمان فرعي بنسټونو لکه يوناما، WFP، FAO، OCHA، د اسيا پراختيايي بانک، نړيوال بانک او جنيواکال له لارې خپل سياسي، فکري او استخباراتي نفوذ په افغانستان کې بنسټيز کړي.

واقعي خپلواکۍ ته د رسېدو اساسي حللاره په داخلي سياست کې د اسلام بشپړ او هر اړخيز تطبيق او په بهرني سياست کې په ټولو برخو کې له دښمن سره هر اړخيزه مقابله ده. نو له تېرو ترڅو تجربو بايد عبرت واخيستل شي او هيڅ اړخ ته د دې اجازه ور نه کړل شي چې د اسلام په بشپړ او هر اړخيز تطبيق کې د مسلمان حاکم اراده تر خپل اغېز لاندې راوړي. د استعمارگرو د نفوذ پر وړاندې په مقابله کې د نړۍ له مسلمانانو او اسلامي ډلو سره نږدېوالی خورا اغېزناک او ټاکونکی رول لري. ځکه د امت له وحدت او خلافت له تأسيس پرته دغه ستره مبارزه اغېزناکې پايلې ته نه شي رسېدای.

په واقعيت کې دويم راشده خلافت دی چې امت له جغرافيو زندان، په نړيوال نظم پورې له تړاو او د استعمار له نفوذ څخه خلاصوي. د نبوت پر منهج خلافت دی چې امت د پانگوالۍ له ظلم او کفر څخه د اسلامي عدالت لور ته هدايت کوي، د امت جگړې له دفاعي حالت څخه هجومي ته تبديلي او د استعمارگرو د دروازو په ټکولو سره هغوی په خپلو خاورو کې اسلامي نظم ته تسليموي. دا چاره هغه وخت محقق کېدای شي چې د قدرت خاوندان پر الهي حللارو، د الله تعالی پر وعده او نصرت ايمان ولري او د خلافت د تأسيس په لاره کې جهد، صبر، توکل او تقوا ته غوره کړي، تر څو الله سبحانه و تعالی موږ د استعمار له ټولو دسيسو او نفوذ څخه خلاص کړي.

وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَأَيُضِّرْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (آل عمران، ۱۲۰)

ژباړه: او که تاسو صبر وکړئ او تقوا غوره کړئ، د هغوی کيد او دسيسه به تاسو ته هيڅ زيان و نه رسوي، بېشکه الله پر هغه څه چې دوی يې کوي، احاطه کوونکی (بشپړ مسلط) دی.

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر